

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7230/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ

העותרים: המועצה הדתית האזורית מטה בנימין ו-32 אח'

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הארצי לעבודה
2. בית הדין האזורי לעבודה בירושלים
3. בנק מזרחי טפחות בע"מ
4. אקסלנס נשואה גמל ופנסיה בע"מ

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד דניאל סוסנוביק

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

1. העותרת 1 הייתה המעסיקה של העותרים 2–33. היא הפרישה כספי פיצויים עבורם ועבור עובדים נוספים לקופות שבשליטת המשיבים 3 ו-4. בין הצדדים מתנהל הליך משפטי בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים בעניין הפקדת הכספים. העותרים ביקשו שהמשיבים 3 ו-4 יגלו להם את "כל המסמכים הרלוונטיים לכל [העותרים]". ביום 14.5.2018 דחה בית הדין האזורי (כב' השופט ד' גולדברג) את הבקשה מפני שההליכים המקדמיים בתיק הסתיימו, ומשום שבהליך קודם בין הצדדים נערך גילוי מסמכים עמוק ונרחב (להלן: ההחלטה). ביום 21.6.2018 נדחתה בקשה להבהרה שהעותרים הגישו.

2. העותרים ביקשו רשות לערער על ההחלטה. ביום 17.7.2018 הציע בית הדין הארצי לעבודה (כב' השופטת ס' דוידוב-מוטולה) שהעותרים ימחקו את בקשתם משלושה טעמים: נראה שהבקשה הוגשה באיחור; חל סעיף 1(8) לצו בית הדין לעבודה (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשע"ח-2017 (להלן: הצו); מדובר בהחלטה דיונית שאין הצדקה להתערב בה. העותרים הגיבו להצעה זו. בית הדין הארצי לא מצא בתגובה מענה מספק לקשיים שציין. הוחלט למחוק את בקשת הרשות לערער מפאת האיחור בהגשתה ובשל הוראות הצו (להלן: החלטת המחיקה).

3. מכאן העתירה שלפנינו. העותרים טוענים שהצדק מחייב להתערב בהחלטת המחיקה כדי למנוע מהם הפסד כספי גדול וכדי שלא לחסום את ניהול ההליך. עוד נטען כי נפלה טעות משפטית מהותית ומובהקת בהחלטת המחיקה, וכי התשובה לשאלה המשפטית במקרה זה אינה משתמעת לשני פנים. העותרים מדגישים את חשיבות גילוי המסמכים בעניינם ומציינים שבקשת הרשות לערער הוגשה במועד. לטענתם, במקרה זה היה מקום לדון בבקשה זו על אף הוראות הצו. לשלמות התמונה נציין כי העותרים ביקשו לתקן טעויות דפוס והשמטות בכתב העתירה, ואנו נעתרים לבקשה זו.

4. דין העתירה להידחות על הסף. הלכה היא כי בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות בית הדין הארצי לעבודה, וכי התערבותו בפסיקות אלה מצומצמת לאותם מקרים חריגים שבהם נפלה טעות משפטית מהותית שהצדק מחייב את תיקונה בנסיבות העניין (בג"ץ 8111/14 פלפל נ' בית הדין הארצי לעבודה, פסקה 10 (24.12.2014); בג"ץ 525/84 חטיב נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד מ(1) 673, 693 (1986)). בבחינת קיומה של "טעות משפטית מהותית" מייחס בית משפט זה משקל לחשיבות הציבורית והעקרונית של הסוגיה שבנדון ולהשלכות הרוחב שעשויות להיות להכרעה בה (בג"ץ 7638/17 בן חמו נ' בית הדין הארצי לעבודה ירושלים, פסקה 7 (16.10.2017)). המקרה שלפנינו אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה. מדובר בהחלטה דיונית מובהקת שמסורה לשיקול הדעת של הערכאה הדיונית ושמוגבלת לנסיבות המקרה הנדון. יתר על כן, חל כאן סעיף 1(8) לצו. כפי שנפסק באשר לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009, "הטעמים שביסוד הצו ידועים, ובית משפט זה בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק, לא יעשה לסיכולם" (בג"ץ 364/16 פלונית נ' בית משפט לענייני משפחה, פסקה 13 (21.1.2016)). ראו גם בג"ץ 6124/15 גבעון נ' בית משפט השלום בירושלים (8.9.2015); בג"ץ 1022/15 פלונית נ' בית משפט השלום תל אביב יפו כב' השופטת רונית פינצ'וק (10.2.2015)).

העתירה נדחית אפוא על הסף. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ז' בכסלו התשע"ט (15.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט